

בש"פ 7822/23 - פלוני נגד שירות הביטחון הכללי

בית המשפט העליון

בש"פ 7822/23

לפני: כבוד השופטת ר' רונן

העורר: פלוני

נגד

המשיב: שירות הביטחון הכללי

ערר על החלטתו של בית המשפט המחוזי מרכז-לוד
בת"פ 49282-10-23 מיום 29.10.2023 שניתנה על
ידי כב' הנשיאה ר' לורך

תאריך הישיבה: ט"ז בחשון התשפ"ד (31.10.2023)

בשם העורר: עו"ד רמזי קטילאת

בשם המשיב: עו"ד ערין ספדי עטילה; עו"ד אסתי אוחנה

החלטה

1. לפניי ערר על החלטת בית המשפט המחוזי מרכז בלוד (כב' הנשיאה, השופטת ר' לורך) מיום 29.10.2023 בתיק 49282-10-23, לפיה תידחה פגישתו של העורר עם עורך-דין עד ליום 2.11.2023 בשעה 16:00.

2. העורר נעצר בחשד לעבירות של מגע עם סוכן חוץ וחברות בארגון טרור וזאת ביום 20.10.2023 סמוך לשעה

עמוד 1

18:30 כאשר הוא הגיע ארצה דרך נמל התעופה בן-גוריון. בערר הנוכחי טען ב"כ העורר כי מתנהלת נגד העורר חקירה בעבירות חמורות שעשויה להיות לה לכן השלכות מרחיקות לכת לגביו - ומכאן חשיבותה הרבה של זכותו להיות מיוצג. הוא הדגיש כי הימשכות מניעת המפגש לתקופה כל כך ממושכת - ממעצרו של העורר ואילך - פוגעת בו באופן ודאי ומשמעותי.

עוד הוסיף ב"כ העורר כי העובדה שמדובר בחקירה המתנהלת מזה 10 ימים ללא הסרת הבסיס לעילות המניעה, מעידה על כך שהחקירה מתנהלת בסדרי עדיפות לקויים, תוך דחיית קדימותן של פעולות חקירה שניתן לשבשן; והכל לצורך שימוש לרעה בסמכויות המניעה ותוך פגיעה בעורר ובזכויות היסוד שלו.

ב"כ העורר טען עוד כי במסגרת החקירה נתפסו ראיות חפציות ובוצעו חיפושים - ולא ברור לכן איך יכול העורר לשבש את ההליכים. זאת בעיקר כאשר חוק המאבק בטרור מקנה כלים מידתיים יותר למניעת שיבוש הליכים כגון הגבלות ייצוג בפרשה.

3. בדיון שהתקיים לפניי ביום 30.10.2023 חזר ב"כ העורר על טענותיו. ב"כ המשיבה מנגד התנגדו לקבלת הערר והציגו לעיניי במעמד צד אחד (ובהסכמת ב"כ העורר) חומר המבהיר את הבסיס לחשדות נגד העורר; את פעולות החקירה שמבוקש לבצע בעניינו; ואת הטעמים שבשלהם הם סבורים כי ההארכה של תקופת מניעת המפגש היא נחוצה עד למועד שנקבע בהחלטתו של בית המשפט המחוזי.

4. לאחר עיון בחומר החסוי והצגת שאלות לב"כ משיבה, נחה דעתי כי דין הערר להידחות. אכן, מניעת מפגש היא פגיעה חמורה מאוד בזכויותיו של העורר. כפי שנקבע כבר בעבר, פגיעה כזו היא אפשרית "רק כאשר הדבר חיוני מבחינתם של צורכי הביטחון והכרחי מבחינתה של טובת החקירה", כאשר בהקשר זה נדרשת המשיבה להראות כי קיום הפגישה בין העצור לבין בא כוחו יסכל את החקירה (ראו: בג"צ 6302/92 רומחיה נ' מדינת ישראל, פ"ד מ"ז(1) 209, 213 (1993)).

במקרה דנן, הובהרו לי במעמד צד אחד ובאופן שהניח את דעתי צורכי החקירה, קצב ניהול החקירה והאילווצים הכרוכים בו, והטעמים בשלהם קיומה של פגישה בין העורר לבין באי כוחו עלול לסכל את החקירה. כל אלה הצדיקו את ההחלטה להאריך את תקופת מניעת המפגש עד למועד שנקבע בהחלטתו של בית המשפט המחוזי נושא הערר.

5. לאור כל האמור לעיל, הערר נדחה.

ניתנה היום, ט"זבחשוןהתשפ"ד (31.10.2023).

שׁוֹפֵט

